

“Xeyirlə şər eyni vaxtda qapımı döydü”

İlham Əsədov: “Puldan çox dostluğa dəyər verirəm, onlar olmasa, mənən ölərəm”

Dövlət Gənc Tamaşaçılar Teatrının istedadlı aktyoru İlham Əsədov Rusiya Federasiyası Kalmıkiya Respublikasının əməkdar artisti fəxri adına layiq görülüb. Biz də aktyoru təbrik edənlər sırasında olduq. Redaksiyamızın qonağı olan İlham Əsədov bizimlə söhbətində bir çox məqamlara toxundu.

Qeyd edək ki, teatrda özünəməxsus obrazları ilə yaddaşlarda qalan aktyor həm də gözəl ifaçıdır. Teatrın Həmkarlar İttifaqının sədri olan İlham Əsədov bu kollektiv tərəfindən seçilir. 19 ildir sənətdə olan aktyor 1997-ci ildən “İlham Miniatur Teatrı”nda çalışıb. Ömrünün 10 ilini bu teatrda keçirən İlham Əsədov 2005-ci ildən Gənc Tamaşaçılar Teatrına gəlib.

- İlk olaraq sizi təbrik edir, uğurlarınızı davamlı olmasını arzu edirik. İstərdik təssürlərinizi bizimlə bölüşsünüz.

- Diqqətiniz üçün təşəkkür edirəm. Bu ada layiq görüldüyüm üçün teatrımızın rəhbəri Mübariz Həmidova, Kalmık Milli Dram Teatrının baş direktoru, Kalmıkiya Respublikasının əməkdar mədəniyyət işçisi Qalina Borisovna Şurayevaya təşəkkür edirəm. Belə bir ada layiq görüləcəyim ağılımın ucundan belə keçməzdi. Biz Kalmıkiyaya gedəndə, teatrımızın rəhbəri Mübariz Həmidov bildirdi ki, axşam bizi sürpriz gözləyir. Həmin saatda mənə zəng edib dedilər ki, anam dünyasını dəyişib. Axşam bayram tədbiri olacaqdı. Mən nə qədər anamın dəfində iştirak etmək istəsəm də, oradan qaçıdım, dəfn mərasiminə çata bilməyəcəkdim. Bu dərd mənim dərdimdir. Ona görə də kollektivimizdə də problem yaşatmaq, bayramlarını haram etmək istəmədim. Susdum... Oranın vaxtı ilə saat 6-da, buranın vaxtı ilə isə saat 7-də, təxminən eyni vaxtda xeyirlə şər qapımı döydü. Həmin gün xeyirlə şər qonağı oldu. Şər bir az tələsdi. Yəni deməyim odur ki, fəxri ad alanda belə, doya-doya sevinc hissələri yaşaya bilmədim. Mən tamamilə başqa cür düşünürdüm. Nə zamansa fəxri ad alsam, onu bayram kimi qeyd etməyi arzulayırdım. 1997-ci il martın 10-da beynəlxalq teatr gününü qeyd edirdik. Mən çox xoşbəxt idim. Elə həmin gün atamı itirdim. Həyatımda hər hansı bir bayram olanda, itkilərlə üzleşirəm. Şər elə bir zamanda qapımı döyür ki, sanki nə çox ağlamağımı, nə də çox gülməyimi istəyir.

- İlham bəy, həmkarlarınız arasında böyük hörmət sahibisiniz. Bu dostluğu, mehribanlıqı, səmimiyyəti necə qoruyub saxlayırsınız?

- Həyat fanidir. Həyatda hər şeyi itirə bilərəm. Ancaq dostluğu, insanlığı itirməyi sevmirəm. Bu mənim üçün ən böyük faciə olar. Mən puldan çox dostluğa dəyər verirəm. Dostlarım olmasa, mən mənən ölərəm.

- 19 ildir ki, bu sənətdəsiniz. Ancaq siz niyə seriallarda, nə də filmlərdə görə bilirik. Səbəb nədir?

- Hazırda Xəzər televiziyasında yayımlanan “28 iyun” serialına 13-cü seriyadan Yalçın obrazı ilə daxil olmuşam. Ümumiyyətlə isə, çəkilməməyimin səbəbi çox sadədir - mən seriallara dəvət etmirlər. Əslində təqdimatdan da çox şey asılıdır. Bu baxımdan, gündəmdə olan dostlarımı da qınayıram. Axı onlar da təqdim edib, məsləhət görə bilirlər. Əslində, mən rejissorları qınayıram, çünki onlar teatra gəlmirlər. Dostlarımsa mənə nə qədər çox istəsələr də, bu mənada mənə təqdim etmirlər. Hesab edirəm ki, serialda əsas səliqə və tərbiyə böyük rol oynayır.

- Siz həm də teatrın Həmkarlar İttifaqının sədrisiniz. Böyük bir kollektiv idarə etmək çətin deyilmi?

- Çox çətinidir. Ancaq onların hamısının dilini bilirəm. İş asan olsa, mənim üçün maraqlı olmaz. Çətin işləri daha çox sevirəm.

- Digər teatrlarda hər hansı bir narazılıq olan kimi bu, mətbuatda böyük müzakirələrə səbəb olur. Ancaq sizin teatrda biz belə hallarla rastlaşmamışıq. Bəlkə də bu, teatr rəhbərinin və Həmkarlar İttifaqının düzgün siyasətinin nəticəsidir?

- Hər bir ailədə problem olur. Mənim çalışdığım kollektivdə əgər bir hadisə baş verəcəksə, öncədən xəbər tuturam. Rəhbərliklə biz bunu yerində həll edirik. Kollektivimizin üzvləri öz şəxsi mənafehlərini, qalmaqallarını mətbuata çıxarmırlar. Aktyorlarımız daha çox uğurlarını mətbuatda dərc etdirir. Bu baxımdan, teatrımızın tərbiyəsinə, qabiliyyətinə çox vurğunam.

- Sosial şəbəkədə sizin “Ulduzun ulduz qonağı” verilişiniz yayımlanır. Belə bir verilişin açılmasının səbəbləri nədən qaynaqlanır?

- Məşhurluğu, televiziyanı sevirəm. Ancaq nə televiziya, nə də seriallara, filmlərə mənə dəvət edirlər. Bu baxımdan dəstəyim azdır. Ona görə də özüm özümə dəstək oluram. İlk dəfə “Facebook”-da canlı efirə çıxdım. Orada özüm özümə mütəşəbbəh alırdım. Göyçaylı bir nəfər mənə yazdı ki, “nə yaxşı, indi canlı efirdəsiniz. Bu saatlarda televiziya baxılacaq heç nə yoxdur. Heç olmasa sizin verilişə baxırıq”. Bu mənə böyük bir stimül verdi. “Ulduzun ulduz qonağı” mənim üçün kiçik bir dünya idi və elə bildirdim ki, bu verilişə bütün dünya baxır (gülürük).

- Qonaqlarınızı necə seçirsiniz?

- Gündəlik ünsiyyətdə olduğum rejissorlar, aktyorlar, qiymətli insanlardan müsahibələr alıram.

- Televiziyalardan aparıcılıq təklifi gəlsə, qəbul edərsinizmi?

- İndi gözəl, peşəkar aparıcılarımız çoxdur. Aparıcılarımızdan çox razıyam. Daha çox “tok-şou” aparıcılarını bəyənirəm. Dəvət olsa, bəlkə də qəbul edərdim.

- Necə bir veriliş aparmaq istəyirsiniz?

- Şou xarakterli verilişləri aparmaq istəyərəm. Ya da xəbərləri.

- Sosial şəbəkələrdə, dost ortamlarında sizə “dünyanın ilhamı” deyər müraciət edirlər. Bu ləqəbi sizə kim verir?

- Bu ləqəbi özüm özümə qoymuşam. Ümumiyyətlə, nə edirəmsə, özüm özümə edirəm. Özümə bir ləqəb qoymaq istəyirdim. Zeynəb Xanlarovanı dinlədiyim bir zamanda düşündüm ki, mən də özümə “dünyanın ilhamı” deyər bir ləqəb seçim. Bu ad Zeynəb Xanlarovaya olan sevgiməndən yandı. Onun bütün afişalarında “Dünyanın Zeynəbi” yazılırdı. Onu bir müğənni kimi çox bəyənirəm. Mənə elə gəlir ki, bu ləqəbim dostlarımdan da xoşuna gəlir.

- Hər il 8 Martda teatrda böyük konsert proqramı ilə çıxış edirsiniz. Gələcək il də belə bir konsert olacaqmı?

- Artıq 8 ildir ki, bu layihə ilə xanımları-

mi dolmuşdu. Onlar sözün əsl mənasında şokda idi. Dedilər ki, sənəin səhnədə xüsusi işıq, gözqamaşdırıcı bir şey yoxdur. Ancaq belə bir konsert çoxdandır görməmişdik. İndi də istəyirlər ki, mən orada konsert proqramı ilə çıxış edim. Qeyd edim ki, həmin səhnədə konsertimdən sonra erməni aktyor Xaratyanın da konserti olacaqdı. Xaratyanın konsertinə biletlər satılmamışdı. Orada deyilmişdi ki, İlham Əsədovun konsertinin bilet satışı dayandırılınsın, tamaşaçılar həmin erməninin də konsertinə bilet ala bilsinlər. Ancaq tamaşaçılar mənə üstün tutmuşdular. Onun konserti çox maraqsız oldu. Çıxıb 5 mahnı oxuyub, bununla da konserti bitib.

Məlumat üçün də bildirim ki, Bakıda heç bir müğənni belə bir konsertlə çıxış etməyib. Bu konsertə hazırlaşanda 40-a yaxın konsert izlədim. Amma bunlar mənim xoşuma gəlmədi. Baxmayaraq ki, onların hamısı çox məşhur müğənnilər idi. Bizim müğənnilər elə hesab edirlər ki, nə qədər çox lirik mahnılar ifa etsələr, bir o qədər yaxşıdır. Ancaq həmin an zalda oturan tamaşaçılara nəzər salsaq, görürük ki, tamaşaçının biri əsnəyir, digəri də telefonla məşğul olur. Bizim müğənnilər zalda əyləşən tamaşaçılarla təmas qurmurlar. İndi müsahibəni oxuyan müğənnilər hesab edəcəklər ki, mən özüm-dən razıyam. Əsla belə deyil, onlara mesaj yollamaq istəyirəm ki, gəlin bizim konsertə baxın və ondan yararlanın. Bizim şou əhli səhnədə neinki rəqs, heç şou belə göstərə bilmir.

- Bəs şou-biznesə necə, qatılmaq istəyirsinizmi?

- Ümumiyyətlə, hər yerdə olmaq istəyirəm. Hər zaman düşünürəm ki, mən şou-biznesdə olsaydım, maraqlı qalmaqallar yaradardım. İndi şou-biznes maraqsızdır. Nə şou var, nə də qalmaqal. Çox istəyirəm şou-biznesə daxil olum, ancaq o aləmə düşmək çox çətinidir.

- Sizcə, müğənni olmaq üçün səs kifayətdirmi?

- Xeyr. İndiki zamanədə səs o qədər də əhəmiyyət kəsb etmir. Qalmaqal, qeyri-adi geyimlər kifayət edir. Nədənə mənə elə gəlir ki, nə zamansa şou-biznesin içində olacam. Buna ümidim çox böyükdür.

- Hansı obrazlarınızı sevmirsiniz?

- Heyvan rollarını sevmirəm. Uşaq tamaşaçılarını oynayaanda heç kefim olmur. Özlüyümdə düşünürəm ki, mən əsil aktyoram, aktyorlar rolları ilə püxtələşirlər. Qrim otağına gəlirəm, qrimlənirəm, heyvanın hansısa bir aksesuarını götürüb geyinəndə bütün həvəsim ölür. Hətta akvariumdakı balığın belə, evdə olmasına qarşıyam. Heyvanlar təbiətdə olmalıdır. Çox zaman deyirlər ki, heyvanları sevmə bilməyən insanları da sevmə bilməz. Mən bu fikirlərlə razı deyiləm.

- Dramı çox sevirsiniz, yoxsa komediyanı?

- Komediyanı. Son müşahidələrimə görə, tamaşaçıların dram janrında tamaşaları izləməyə marağı yoxdur. Bizimkiler dramı daha çox televiziyaadan izləməyi sevirlər. Evdə oturub, izləyərək ağlamağa daha çox üstünlük verirlər. Bu baxımdan tamaşaçılarda kompleks var. Zalda canlı sürətdə ağlaya bilmirlər, onlar ancaq gülməyi xoşlayırlar. Hər dəfə deyirlər ki, dünyanı gözəllik xilas edəcək, ancaq mənə elə gəlir ki, dünyanı gülüş xilas edəcək. Nə qədər gülsən, bir o qədər gümrəhsən. Amma mən anamı itirəndən sonra gülmürəm. Ona görə də mənən qocaldığımı hiss edirəm. İnşallah, özümü toparlayıb yenidən gülməliyəm.